

Economic Independence Index

Om te bepalen wat een deelnemer minimaal moet verdienen om economisch zelfredzaam te zijn heeft EMPath de Massachusetts Economic Independence Index ontwikkeld. Deze index combineert gegevens over de kosten van levensonderhoud vanuit verschillende bronnen voor Boston en de omliggende regio. Het gaat om gegevens over de prijzen van huurwoningen en nutsvoorzieningen, voedsel, vervoer (openbaar vervoer en autobezit), kinderopvang, huishoudelijke behoeften, gezondheidszorg en belastingen. Met deze gegevens wordt voor verschillende huishoud- typen het inkomen berekend dat nodig is om in het basale levensonderhoud te kunnen voorzien: het family sustaining income.

Met het concept van het family sustaining income biedt de mentor een heel ander vertrekpunt bij deelnemers zonder werk. In plaats van de vraag welk werk iemand graag zou willen doen, stelt de mentor de vraag: hoeveel geld is minimaal nodig om zonder geldstress voor jezelf (en je gezin) te kunnen zorgen? Veel deelnemers weten eigenlijk helemaal niet welk bedrag ze minimaal nodig hebben. De ervaring van EMPath leert dat werkloze deelnemers vaak banen noemen die niet genoeg opleveren en die ze kennen uit hun omgeving (pakketjes bezorgen, in een winkel werken, kapster). Door te vragen naar het minimaal noodzakelijke inkomen, ontstaat er een opening naar een gesprek over de kennis die de deelnemer heeft over het inkomen dat de verschillende banen opleveren en het belang om te kiezen voor leuk werk of werk dat voldoende oplevert voor een stabiel leven.

Een gesprek over het minimaal noodzakelijke inkomen biedt ook aanknopingspunten om de verwevenheid van geldstress met problemen op andere levensdomeinen te verkennen. De vraag hoe het geldtekort doorwerkt op de andere pijlers wekt bij veel deelnemers de interesse om na te denken over hun mogelijkheden. Het brengt perspectieven in beeld die ze niet (meer) voor zich zagen. Het besef dat geldstress doorgaans doorwerkt in meerdere pijlers, draagt eraan bij dat deelnemers zich beter gaan realiseren dat vraagstukken rondom gezondheid, sociale netwerk of opvoeding vaak direct gerelateerd zijn aan het ontbreken van economische zelfredzaamheid.

De EIX voorziet in berekeningen voor vier gezinstypen:

1. een alleenstaande volwassene
2. een volwassene met een peuter
3. een volwassene met een peuter en een schoolgaand kind
4. twee volwassenen met een peuter en een schoolgaand kind.

Het index-inkomen voorziet niet in het aanleggen van een spaarbuffer waarmee onverwachte tegenvallers, zoals medische kosten, baanverlies of autoreparatie kunnen worden opgevangen. De kosten van roodstand op de creditcard (gemiddeld 16%) worden evenmin meegenomen. Ook de kosten van vakanties, vrije tijd, cadeaus, restaurantbezoek en elektronica vallen buiten het index-inkomen.

Huishoudens die op vakantie willen, een schuld willen afbetalen en/of willen sparen voor de opleiding van kinderen, voor hun pensioen of voor onvoorziene uitgaven, moeten dus feitelijk meer verdienen. Bij het bespreken van het benodigde family sustaining income rekent de Mobility Mentor samen met een deelnemer uit wat aanvullende wensen aan extra inkomen vragen. Zo krijgt elke deelnemer een vrij scherp berekende norm die dient als een belangrijk gegeven in gesprekken over de pijler werk en carrièremanagement in de Bridge to Self-Sufficiency®.

Hot Jobs en Smart Start Jobs

Gekoppeld aan de Massachusetts Economic Independence Index, stelt EMPath ongeveer elke

drie jaar een overzicht op van de banen die een index-inkomen kunnen opleveren en die bereikbaar zijn voor mensen met een bescheiden opleidingsniveau. Het realiseren van het family sustaining income is tegenwoordig immers een aanmerkelijk complexere opgave dan vroeger. Voorheen was een voltijd- baan in de productie, in een winkel of bijvoorbeeld als chauffeur voor een gemiddelde volwassene voldoende om een gezin te kunnen onderhouden. In de huidige kennis- economie is voor het verwerven van een index-inkomen vaak een opleiding op het Amerikaanse equivalent van ons mbo-niveau nodig. Vroeger bleven veel mensen bij dezelfde werkgever of maakten ze in een bepaalde sector carrière en klommen ze op naar hogere salarisniveaus. In de huidige, op competenties gebaseerde economie, is het volgen van specifieke cursussen en frequent wisselen van werkgevers de aangewezen manier om vooruit te komen. Deze meer genuanceerde en complexe manier van carrière maken is niet eenvoudig, zeker niet voor mensen die lager geschoold zijn.

In het overzicht van EMPath worden ongeveer vijftien zogeheten Hot Jobs en vijftig Smart Start Jobs onderscheiden. Hot Jobs zijn banen die twee jaar of minder onderwijs op mbo- niveau vergen, die veel gevraagd zijn en die een index-inkomen met gunstige secundaire arbeidsvoorwaarden opleveren. Smart Start

Jobs zijn banen die minder betalen, maar die veel mogelijkheden bieden voor doorstroom naar Hot Jobs vanwege de ontwikkeling van overdraagbare competenties. Het zijn banen voor mensen die aan het begin staan van hun carrière, die zich gunstige willen positioneren ten opzichte van Hot Jobs.

De lijst met Hot Jobs en Smart Start Jobs is opgesteld met een door EMPath ontwikkelde transparante methode om arbeidsmarktinformatie te analyseren. De arbeidsmarktinformatie is gefilterd langs een aantal criteria.

[Dit fragment is afkomstig uit het boekje [Mobility Mentoring](#) van Nadja Jungmann en Peter Wesdorp]